

De Ster

Kerstmis
1957

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

WINTERLANDSCHAP.

57e JAARGANG

Nr 12

Redacteur:

RULON J. SPERRY,

President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:

Blz.

Van de Redactie 355

Zoekt de vrede 357

Ter overdenking 358

Komende conferenties 359

Zusters-Hulp-Vereniging 361

Het jeugdwerk in de Nederlandse Zending 363

Genealogie 364

Een wonderbaar werk en een wonder . . 365

Onze Zonnehoek 367

Rede van Apostel M. G. Romney . . . 377

Gebeurtenissen in de Zending 381

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

VAN DE REDACTIE

Er werd een Kind geboren . . .

Wanneer deze aflevering van ons maandblad de weg naar de lezers heeft gevonden, staat het Kerstfeest voor de deur en is ook het einde van het jaar 1957 nabij, een jaar als menig jaar daarvoor, waarin velen zich zullen hebben afgevraagd: „Waar gaan wij heen, wat zal van deze wereld, van onze kinderen worden? Worden wij opnieuw in ons bestaan bedreigd door een wereldoorlog? Is het dan niet mogelijk dat de mensen op deze planeet in vrede naast elkander leven?”

De Christenwereld maakt zich op om feest te vieren op de dag, welke eens, ver in het grijs verleden, werd bestemd voor de herdenking van de geboorte van Christus. Weinige van al deze feestvierders zijn er zich echter van bewust, dat het antwoord op de laatst gestelde vraag luidt: „Nee, tenzij iedere knie zich buigt voor het Kind, in Bethlehems stal geboren; nog minder zijn zij, die van dit bewustzijn door hun levenshouding doen blijken.

Wat vermogen de weinigen, die het Kind liefhebben tegen zovelen, die Het-zelve niet kennen en in hun onwetendheid een voortdurende bedreiging van de vrede zijn? Heeft het lied van de engelen: „Vrede op aarde, in de mensen een welbehagen” — wel zin? Natuurlijk heeft het zin. Engelen noch Goden zeggen of zingen zinloze dingen. Maar waarom is er dan geen vrede? Omdat die velen aan de eerste woorden van de engelenzang voorbij gaan en ze als niets achten: „Ere zij God!”

De enige wijze, waarop God kan worden geëerd, is: Zijn wil te doen. Zolang de mensen menen, God niet nodig te hebben in hun leven en Zijn geboden met de voeten treden, kan er geen vrede in de wereld-zijn.

Voor de weinigen, die Gods geboden wel onderhouden, zijn de onrust, de verwarring, de haat en de tweedracht even zovele tekenen der tijden. Tekenende, die hun zeggen, dat de tijd niet ver meer is, dat Jezus Christus als Koning van deze aarde zal wederkeren en de wet uit Zion zal voortgaan en des Heren woord uit Jeruzalem. (Micha 4:2) Aan het eerste zullen allen, die dit beleven, zich dan met vreugde onderwerpen en velen zullen het laatste bewaren.

Dit is de blijde boodschap, die Kerstinis ons in deze zieke wereld brengt. Voor hen, die het Kind liefhebben, heeft deze boodschap, door de tekenen der tijden, een zeer bijzondere en hoop gevende betekenis gekregen.

Dat onze Vader in de Hemel u allen dan een gezegend Kerstfeest schenken en in het komende jaar met u moge zijn, is de wens en bede van

de Redactie van „DE STER”.

Foto Ton Blom

Van l.n.r.

Rinze Schippers

Robert K. Wolthuis

Rulon J. Sperry

ZOEKT DE VREDE

Bij het naderen van het einde van weer een voorbijsnellend jaar, is het ons een genoegen een groet te brengen aan alle lezers van „De Ster”. Eerbiedig en dankbaar erkennen wij des Heren rijke zegeningen, zijn inspirerende leiding en goddelijke bescherming. Als altijd gevoelen wij ons ook nu veilig, wanneer wij onze harten tot Hem keren.

Een gevoel van bezorgdheid bekruipt ons echter, wanneer wij de onrust, de verwarring en beroering van de naties der wereld zien. De mensen roepen om vrede, doch weinigen zijn bereid het offer te brengen dat nodig is om deze duurzaam te vestigen. Slechts wanneer de geest van rechtvaardigheid de mensen overheerst, is er kans op permanente vrede.

Misschien is er wel nooit een tijd geweest dat de vredesboodschap met zoveel recht verkondigd kan worden als in deze tijd. Zelfzucht, hebzucht, onverdraagzaamheid, eerzucht en andere werktuigen van Gods tegenstander blijven de mensheid bewerken en verhinderen de geestelijke vooruitgang. Deze vijanden van vrede en leven zullen dan alleen in macht verminderen, wanneer de leer van de Meester door de mensen als hun gids wordt aanvaard.

Zijn goddelijke zending was — zoals in Lukas 1 : 79 werd geprofeteerd — „Om te verschijnen den genen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods, om onze voeten te richten op de weg des vredes”.

Dat nimmer gezegd worde van enig lid van de Kerk in de Nederlandse Zending of elders, dat hij zijn bijdrage aan de werktuigen van de tegenstander leverde, aldus de vestiging van een duurzame en eervolle vrede verhinderend.

Het Evangelie van de Meester is de enige bevredigende oplossing. Daarom doen wij een beroep op alle leden van deze zending en op alle weldenkende mensen overal om de vrede te zoeken en er voor te leven. Om dit te bereiken, moet een ieder het waarheidsideaal in zijn of haar ziel koesteren. Eer, integriteit en eerlijke handelwijze moeten in de dagelijkse handel en wandel tot uiting komen. Vriendelijkheid en edelmoedigheid moeten de plaats innemen van wreedheid en zelfzucht.

Eerbied voor God en al wat heilig is moet ongeloof en cynisme vervangen. Een ieder moet het volmaakte karakter van Christus erkennen en zijn verheven leiderschap, en aanvaarden wat een verworpen wereld eenmaal onvermijdelijk als een feit moet aanvaarden, dat slechts door Hem en door gehoorzaamheid aan de beginselen van Zijn Evangelie, vrede op aarde en het welbehagen der mensen kan worden gevestigd.

Het Bestuur van de Nederlandse Zending:

*Rulon J. Sperry
Rinze Schippers
Robert K. Wolthuis*

Geminianus Diender

Louis F. C. Frölich

Ter overdenking:

Er bestaat vanaf het begin der mensheid hier op aarde een woord dat de sleutel is waarmede de mens de deur van het Koninkrijk der Hemelen voor zich kan zien opengaan, dat is het woordje „Liefde”.

Het geldt hier een speciale „Liefde” wel te verstaan die met dit simpele doch verstrekkende woord wordt bedoeld en wel: „een ontbaatzuchtige liefde”.

Over dit woord nu wil ik het niet hebben, maar over een ander, dat onverbrekelijk met het woord „liefde” verbonden is. Ja zo zelfs, dat zonder dat woord het eerste eenvoudig niet denkbaar is. Dat is het woordje „trouw”.

Dit woord, toegepast op de mensenkinderen, bleek zelfs in de verre oudheid reeds vrij zeldzaam te zijn, want wij lezen in spreuken:

20 : 6: Elk een van de menigte der mensen roept zijn weldadigheid uit; maar wie zal een recht trouwen man vinden?

In spreuken 13 : 17 lezen wij wat een getrouwe in wezen voor de mensheid betekenen kan n.l. een trouw gezant is medicijn. Hieruit volgt dat een ontrouw gezant gelijk staat met een „dolksteek in de rug” voor diegene die vertrouwen stelt.

Het woordje trouw of trouwelijk komt in het oude testament vrij vaak voor, maar onze Heiland vond het blijkbaar noodzakelijk dit woord door een ander, dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat, te vervangen, n.l. door het woord „volharden”. Hij laat ons ook niet in onzekerheid waarin wij wel en waarin wij niet moeten volharden.

„Hij die volhardt tot het einde toe, zal de kroon des levens ontvangen". Hier bedoelde Hij volharden in de liefde tot God en Zijne geboden.

Het woord „liefde" is identiek aan God, want God is „Liefde" zo ook het woord „Trouw".

„Die trouwe houdt tot in Eeuwigheid".

Een ieder die zich trouw houdt aan het verbond dat hij of zij bij de doop in het watergraf met Onze Hemelse Vader sloot en zich door niets of niemand van de wijs laat brengen, zal zeker eens de Kroon des levens ontvangen.

Geliefde broeders en zusters, blijft Uw beloften getrouw, opdat gij deel moogt uitmaken van dat kleine doch zeldzame aantal getrouwen waar tegen de Here eens zal kunnen zeggen „Gij getrouwe dienstknecht, over het weinige zijdt gij getrouw geweest over het meerdere zal Ik u stellen".

Dit is onze innige bede tot onze Hemelse Vader, de Almachtige, voor U allen en in de naam van Jezus Christus. Amen.

Bestuur: Elder Quorum:

Louis F. C. Frölich

Geminianus Diender

Komende Conferenties

Amsterdam	12 januari
Antwerpen	19 januari
Arnhem	26 januari
Den Haag	9 februari
Groningen	16 februari
Rotterdam	23 februari
Utrecht	9 maart

Foto Ton Blom

Van l.n.r.

Maria Schippers

Lucy G. Sperry

Sylvia Burnett

Zusters-Hulp-Vereniging

Als ambtenaressen van de Z.H.V. in de Nederlandse Zending zijn wij blij om u de beste wensen voor Kerst en Nieuwjaar te kunnen zenden door middel van de Ster. Moge de geest van liefde en vrede, persoonlijk in onze Heiland, de heersende kracht zijn in uw bijeenkomsten gedurende het komende jaar.

Wij zijn trots op de leiding van de Z.H.V. in de gemeenten van de zending en wij zijn er zeker van, dat onze organisatie onder leiding van deze bewaarde Presidenten en Distriktoverziensters steeds vooruit zal gaan. Gedurende het afgelopen jaar hebben we de nadruk gelegd op een grotere aanwezigheid en een groter lidmaatschap, niet alleen om een toenemend aantal te tonen, maar omdat we ernstig voelen, dat het doel van de Z.H.V. toegepast in het leven van onze Zusters een gelukkiger bestaan tengevolge kan hebben.

Zuster Belle S. Spafford, de Algemene Presidente van de Z.H.V. beantwoordt de vraag: „Waarom moet iedere vrouw van de Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen tevens ook als lid van de Z.H.V. bekend staan?”

1. Het geeft haar een levende, groeiende getuigenis van het Evangelie.
2. Het geeft haar de verantwoordelijkheid om verstandig geleide dienst aan haar medemensen te tonen.
3. Het stelt haar in staat haar Kerk te dienen door middel van die organisatie, die gegeven is aan de vrouwen van de Kerk, door onze Hemelse Vader.
4. Het biedt haar rijke ontwikkelingsmogelijkheden.
5. Het geeft haar intellectueel en geestelijk contact met vrouwen van gelijke idealen en hetzelfde geloof.
6. Het helpt haar een goede vrouw, moeder en huisvrouw te zijn.
7. Het geeft haar de gelegenheid een keuze te bepalen en blijvende vriendschappen te sluiten. De Z.H.V. verdient haar trouw omdat ze op goddelijke wijze georganiseerd werd voor de vrouwen van de Kerk en door de jaren heen goddelijk geïnspireerde leiding gehad heeft.

Wij staan, als uw ambtenaren, altijd klaar om alles te doen wat we kunnen om u te helpen deze glorieuse doelstellingen te vervullen. Moge de Heer iedere Zuster in deze Zending zegenen met gezondheid en sterkte, met een sterke getuigenis van het Evangelie en een ernstiger verlangen om Hem te dienen en Zijn kinderen lief te hebben, is ons gebed voor het komende jaar.

*Lucy G. Sperry
Maria Schippers
Sylvia Burnett*

Prettige Kerstdagen

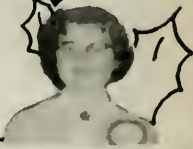
Polly F. Thomas
O.O.V.
Activiteits Overziener

Ella May Hulet
O.O.V.
Muziek Overziener

Lia Strietman
O.O.V.
Zendings Bijhoudster

Annemarie H. Boom
O.O.V. Arenleester en
M-Mannen Overziener

Leo D. Hall
O.O.V. en Zondagsschool
Raadgever

Willy Scheffers
Zendings
O.O.V. Secretaresse

Nederlandse Zending

O.O.V.

en

Zondagsschool Bestuur

Marijcke van IJzeren
Zendings Zondagsschool
Secretaresse

Lucy G. Sperry
Adviseuse van het
Zondagsschool Hoofdbestuur

Richard S. Lemon
Zendings
O.O.V. Overziener

H. Daniel Stage, Jr.
Zendings Zondagsschool
Overziener

EN EEN

Gelukkig Nieuwjaar

Het Jeugdwerk in de Nederlandse Zending.

*

Wanneer wij terugblikken op het jaar, dat deze maand zijn loop vol-eindigt, doen wij dat met een gevoel van dankbaarheid en voldoening over hetgeen is bereikt.

In het afgelopen jaar is in vier verschillende gemeenten, waar geen jeugdwerk werd gehouden, deze organisatie opgericht; in vier andere gemeenten werd het Jeugdwerk, dat tengevolge van verschillende om-standigheden kortere of langere tijd had stil gelegen, nieuw leven in-geblazen.

De tentoonstelling, die tijdens de Pinksterconferentie werd gehouden, was een succes. Het maandblad heeft zijn reden van bestaan in de af-gelopen maanden ten volle bewezen. Er is een onderlinge band door het geregeld verschijnen ontstaan, die wij anders zouden hebben gemist. Het aantal buitenkerkelijke kinderen, die het Jeugdwerk bezoeken, was dit jaar groter dan het vorige jaar, welk feit voor de leidsters ongetwijfeld een aansporing zal zijn om al hun liefde en toewijding te geven aan het werk, waar zij de schouders onder hebben gezet. Voor hen is het een zendingsveld dat, mits goed bewerkt, in de toe-komst rijke vruchten zal dragen.

Wij leven in een tijd van verwarring en onzekerheid op velerlei ge-bied. Welk een voorrecht is het, om tezamen met de ouders, de kinderen te leiden en hun een geestelijke steun mede te geven in hun jonge leven.

Wanneer wij onze talenten daarvoor willen gebruiken, zal God ons in ons streven zeker zegenen, ons inspireren voor dit belangrijke werk: het voorbereiden op het leven van Gods kinderen, die Hij aan onze zorg heeft toevertrouwd, in een verwarde en verdwaalde wereld.

Het Hoofdbestuur van het Jeugdwerk in de Nederlandse Zending wenst alle Presidenten en haar medewerksters, en alle kinderen, die van de Jeugdwerkorganisaties deel uitmaken, een prettig Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar!

Tèrese A. Jongkees
Johanna M. van Os
Minke Visser

GENEALOGIE

Aan het eind van een jaar is het altijd goed een blik terug te werpen over onze werkzaamheden in het afgelopen jaar, dan vragen we ons af wat wij hebben gedaan voor onze medemensen, niet alleen voor de mensen die hier op aarde leven, maar ook voor hen die reeds van ons zijn heengegaan.

Hebben wij werkelijk wel ons best gedaan om alles voor hen te doen wat van ons wordt verlangd? dikwijls moeten we dan toegeven dat we weer tekort geschoten zijn.

Wij moeten niet vergeten, dat al hun hoop op ons is gevestigd, en we mogen vooral ook niet in onze taak tekort schieten, maar gelukkig er is weer een nieuw jaar, nieuwe ideën, en nieuwe plannen, laten wij ons voornemen in het nieuwe jaar ook ons uiterste best te doen in het genealogische werk. Het is een groot en belangrijk werk, en ook hiermee helpen wij Gods Koninkrijk groot te maken.

Laten wij voortgaan op de ingeslagen weg en hen die nog geen genealogisch werk gedaan hebben, raden wij aan, begin met dit mooie werk.

Het hoofdbestuur is gaarne bereid U allen te helpen.

Ztr. H. W. Sont
A. v. Zeben
T. v. d. Kuip.

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

(Vervolg van november nummer)

HOOFDSTUK 15

DE VERGADERING VAN ISRAËL

Mozes brengt de sleutelen voor de vergadering van Israël terug

Toen de engel Moroni in de nacht van de 21ste september 1823 Joseph Smith bezocht, haalde hij het elfde hoofdstuk van Jesaja aan, en legde er de nadruk op, dat dit weldra in vervulling zou gaan. Laten wij nu in het bijzonder onze aandacht bepalen bij het volgende, zoals door Moroni aangehaald:

„Want het zal geschieden ten zelfden dage, dat de heidenen [of: niet-Joden] naar de Wortel van Isaï, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.

Want het zal geschieden te dien dage, dat de Here ten andere maal Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks, hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrië, en van Egypte, en van Pathros, en van Morenland, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der zee.

En Hij zal een banier oprichten onder de heidenen [of: niet-Joden], en Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen, van de vier einden des aardrijks.” (Jes. 11: 10-12.)

Uit deze tekst leren wij, dat de beschreven gebeurtenissen in de toekomst zouden plaatsvinden: „Want het zal geschieden te dien dage, dat de Here ten andere maal Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks.” Er zou geen „ten andere maal” kunnen zijn als het niet voor de eerste maal was geschied. En de eerste maal vond plaats toen de Here het volk Israëls uit de Egyptische slavernij en gevangenschap leidde. Wanneer heeft de Here Zijn hand „ten andere maal” aangelegd om het overblijfsel Zijns volks weder te verwerven? Hieraan zullen wij nu onze aandacht schenken. Uit de bovengenoemde tekst leren wij, dat drie belangrijke gebeurtenissen zouden geschieden:

1. Hij zal een banier voor de heidenen oprichten;
2. Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen;
3. Hij zal de verstrooiden van Juda van de vier einden der aarde vergaderen.

Het is duidelijk, dat er twee vergaderplaatsen zullen zijn — één voor Israël en één voor Juda.

Toen de engel Moroni aan Joseph Smith, die toen nog geen achttien jaar was, vertelde dat deze gebeurtenissen spoedig zouden plaatsvinden en dat de Here hem zou gebruiken als een werktuig om dat tot

stand te brengen, was dat gewis een grote opdracht voor een jongeling van die leeftijd.

Wij hebben er reeds over gesproken hoe de Heiland en andere hemelse boodschappers op 3 april 1836 aan Joseph Smith en Oliver Cowdery in de Kirtland tempel verschenen, bijna dertien jaren nádat de engel Moroni voor Joseph Smith het elfde hoofdstuk van Jesaja had aangehaald, aangevende dat de vervulling er van nabij was. Uit het verslag van deze bezoeken halen wij het volgende aan:

„Nadat dit visioen zich sloot, werden de hemelen wederom voor ons geopend, en verscheen Mozes voor ons, en droeg aan ons de sleutelen over van de vergadering van Israël van de vier delen der aarde, en van het leiden van de tien stammen uit het noordelijke land.” (L. & V. 110:11.)

Daar Mozes de profeet was, die door de Here verwekt was om Israël uit Egypte te leiden en die van Hem de macht ontving om voor Pharaó machtige wonderen te verrichten en zelfs de kinderen Israëls over droge grond door de Rode Zee te voeren, schijnt het zeer passend, dat Mozes de sleutelen zou bezitten om Israël te vergaderen wanneer de Here „ten andere maal Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks.” En dit waren de sleutelen, die door Mozes werden overgedragen aan Joseph Smith en Oliver Cowdery.

Het verdelen en verstrooien van Israël

Wanneer wij van Israël spreken, hebben de meeste mensen de Joden voor ogen, en als wij het over het vergaderen van Israël hebben, denken zij aan de terugkeer van de Joden naar het land Jeruzalem. Maar wij dienen voor ogen te houden, dat de Joden, de afstammelingen van Juda, slechts één van de twaalf takken of stammen van het huis Israëls vertegenwoordigen — de familie van Jakob.

De twaalf stammen Israëls werden onder twee grote hoofden verdeeld, waarbij Juda de kleine, en Israël de grote groep vormde:

„En Joab gaf de som van het getelde volk aan de koning; en in Israël waren *acht honderd duizend* strijdbare mannen, die het zwaard uittrokken, en de mannen van Juda waren *vijf honderd duizend* man.” (II Sam. 24:9.)

„En de Here zeide: Ik zal Juda ook van Mijn aangezicht wegdoen, gelijk als Ik Israël weggedaan heb; en Ik zal deze stad Jeruzalem verwerpen, die Ik verkoren heb, en het huis, waarvan Ik gezegd heb: Mijn naam zal daar wezen.” (II Kon. 23:27.)

„..... behalve dat Ik het huis Jakobs niet ganselijk zal verdelen, spreekt de Here;

Want ziet, Ik geef bevel, en *Ik zal het huis Israëls onder al de heidenen schudden*, gelijk als zaad geschud wordt in een zeef; en niet één steentje zal ter aarde vallen.” (Amos 9:8-9.)

In hoofdstukken zeven en acht beschouwden wij Amerika als het land van Jozef en het Boek van Mormon als een geschiedenis van des
vervolg op pag. 371

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd

De Kerstboom van vrouw Giesberts

Vrouwtje Giesberts was arm. Maar zó arm kon ze niet wezen, of ieder jaar had zij haar kerstboom gehad. Al was hij dan ook nog zo klein geweest, hij had er gestaan in de éne kleine kamer, die haar huisje aan de rand van het bos bevatte. En altijd had ze hem twee dagen voor Kerstmis voor de eerste maal aangestoken. Kinderen, die voor hun moeder wel eens hout moesten sprokkelen in het grote bos, hadden haar dan kunnen zien staan, terwijl ze een brandend stokje met hars aan de kop in haar beverige handen hield. Van kaarsje tot kaarsje had vrouwtje Giesberts het geelwitte vlammetje dan laten gaan. En wanneer alle kaarspitjes in het boompje ontstoken waren, had zij er met van vreugde tintelende ogen bij gestaan, ogen, waarin tranen blonken, wanneer ze met zachte stem oude, bekende Kerstliedjes zong.....

Het was nu weer zover. Nog twee dagen en het zou Kerstmis zijn. Jan, die er de vorige jaren, zolang hij zich herinneren kon, altijd naar had staan kijken, wanneer vrouwtje Giesberts haar boompje inwijdde, had moeder gevraagd, of zij hout nodig had. Moeder had ja gezegd. Hout kon ze in de winter altijd wel gebruiken. Vooral als Oudejaar al zo dicht voor de deur stond. Dan was er zoveel te bakken en te braden, dat ze nooit genoeg brandstof had.

Jan was dus gaan sprokkelen. En in het bos had hij zijn vriend Tim ontmoet.

„Heb jij ook gevraagd, of je moest sprokkelen?” vroeg Jan.

En Tim antwoordde: „Ja, ik ook.....” En toen begreep Jan het.

Tim wilde, net als de vorige jaren, zien hoe vrouwtje Giesberts de kaarsjes van haar boom aanstak.

Met de zakken, die ze intussen vol gemaakt hadden, op hun rug, liepen de twee jongens over het brede pad, dat naar de uitgang van het bos leidde, waar het huisje van het oude vrouwtje vlak bij was. 't Was half vier en al zo goed als donker, toen Jan en Tim op het plekje aankwamen, vanwaar ze alles goed zouden kunnen volgen. Dat was zowat de tijd, waarop andere jaren het eerste vlammetje begon te dansen. Maar er was nog niets te zien in het huisje van vrouwtje Giesberts.

„Zou ze de gordijnen dicht gedaan hebben?“ vroeg Tim. Want op de afstand, waarop de jongens stonden, was, nu het allengs duister werd, alles niet zo precies te onderscheiden.

„'k Zal eens dichterbij gaan om te kijken“, zei Jan. Blijf jij maar hier, het staat anders zo brutaal, als we met z'n tweeën komen!“

Tim zag zijn vriend naar het raam van het huisje lopen. Toen hij er een paar tellen gestaan had, draaide Jan zich om en wenkte Tim om bij hem te komen. Tim haastte zich en toen hij ook bij het raam stond, toen..... zag hij, dat de gordijnen wél open stonden en dat vrouwtje Giesberts wel in de kamer was, maar dat er geen Kerstboom, hoe klein dan ook, te bekennen viel, waarin de kaarsjes als het ware schenen te wachten om door vrouwtje Giesberts aangestoken te worden.....

De tranen schoten de jongens in de ogen, toen ze haar met haar hoofd in de handen voor het kleine potkachtje zagen zitten.

„Wat zou het zijn?“ fluisterde Tim.

„Ze kan dit jaar zeker geen Kerstboom betalen“, veronderstelde Jan. Maar toen begreep hij, dat zij hier niet zo maar vandaan konden gaan, nu ze dit gezien hadden.

„Weet je wat“, zei hij tegen Tim, „we moeten haar vragen, hoe het komt, dat ze geen Kerstboom heeft!“

„En als.....“

„Dan zien we wel weer verder!“ wist Jan kordaat. Hij klopte zachtjes op de deur en hoorde even later de slepende stappen van het vrouwtje naderen. De klink ging omlaag, de deur week en het bedroefde gezicht van vrouwtje Giesberts werd zichtbaar.

„Heeft u van 't jaar geen Kerstboom?“ begon Jan meteen, zonder er verder doekjes om te winden.

„Hoe weten jullie dat zo?“

„Oh“, vertelde Tim, „we kijken ieder jaar, als u de kaarsjes aansteekt. En nu zagen we niets, begrijpt u.....“

Ja, ze begreep het, ofschoon ze tevoren niet had geweten, dat anderen dat zo graag zagen. Ze vond het nu dubbel naar, dat ze geen boompje

had. Maar er was niets aan te doen. De doos met de mooie gekleurde ballen en pieken, engeltjes en scheepjes was van de tafel gevallen, die niet zo heel stevig meer stond. En al het fijne glaswerk was tot gruzels gegaan. Dat vertelde ze de jongens met een bedroefde stem. Ze vroegen maar niet, waarom zij geen andere versierselen had gekocht, want dat wisten ze maar al te goed!

„Dag vrouwtje Giesberts!” zei Jan, want hij had een plannetje en dat kon hij beter met Tim alleen bespreken.

„Dag jongens, nu weten jullie het, hè? Het spijt me zo, ook voor jullie.....” Toen ging de deur weer dicht en liepen Jan en Tim naar de plek, waar ze hun zakken hadden laten staan.

„Wacht eens”, zei Jan, toen Tim de zijne over zijn schouders wilde gooien. „We moeten eerst beraadslagen, wat hier gebeuren moet!” Gebeuren moet.....? Wat kunnen we hier aan doen?”

„Alles! luister maar.....”

Tim vond het plannetje van Jan reusachtig. Zo vlug ze maar konden, brachten de twee jongens hun sprokkelhout naar huis. Met de lege zakken ontmoetten ze elkander tien minuten later op de afgesproken plek in de dorpsstraat.

Aan de rand van het dorp begonnen ze, huis aan huis. Hier vroegen ze een glimmende glazen bal, daar een zilveren scheepje; bij ieder wat en bij ieder maar één ding. Nog voor ze het dorp rond waren geweest, hadden ze meer dan ze eigenlijk wel dragen konden. Maar als ze het, voorzichtig deden, lukte het wel. Het was maar goed, dat ze hun moeders van tevoren gewaarschuwd hadden, dat het wel een beetje laat zou kunnen worden, voor ze thuis kwamen om te eten! Want toen ze met hun beide zakken voor de tweede maal op die dag bij het huisje van vrouwtje Giesberts kwamen, was de etenstijd al lang voorbij.

Voordat ze aanklopten, hield Tim Jan bij zijn arm vast. „Hé Jan, nu hebben we geen boom!”

„Wordt voor gezorgd,” stelde Jan zijn vriend gerust. Hij had aan alles gedacht. Als hij naar de houtvester ging en daar de zaak vertelde, zou hij een boon wezen, als hij geen boompje kon krijgen!

Maar toch klopte Jan nog niet aan de deur van het huisje; ze legden hun zakken er vlakbij neer. Daar zou wel niemand aankomen! De houtvester hoorde Jan geduldig aan. Hij mocht de jongen wel, die hem al enkele keren had geholpen met het doen van kleine boodschappen. En het doel vond hij prachtig. Jan behoefde niet bang te zijn, dat hij een boon zou wezen, want hij kreeg zijn zin! Hij moest de houtvester nog waarschuwen, dat de Kerstboom niet te groot mocht zijn, omdat hij anders niet in de kamer van vrouwtje Giesberts huis zou kunnen staan.

De houtvester hielp met dragen, maar voor het huisje nam hij afscheid. De jongens moesten alle eer van het werk hebben, vond hij. Ze klopten aan, nu voor de tweede keer en toen de deur open gemaakt werd, zeulden ze om de verrassing nog groter te laten zijn, zonder een woord te zeggen, de Kerstboom naar binnen. Het zou wel goed wezen!.....

En omdat vrouwtje Giesberts te verbaasd was om een woord te spreken, was het de vreemdste voorbereiding tot het Kerstfeest, die nog ooit in het dorp had plaats gevonden.

Intussen hadden Jan en Tim ook de zakken naar binnen gehaald. En toen werd de boom opgesierd! Nee maar.....

Een uur later kon het eerste kaarsje ontstoken worden. Maar dat jaar deed vrouwtje Giesberts het niet zelf, daar was de boom te groot voor! Jan en Tim moesten er voor zorgen. En om toe te kijken waren er anderen: het hele dorp was uitgelopen en stond voor het huisje van vrouwtje Giesberts te kijken, hoe de mooiste Kerstboom van het dorp ontstoken werd.

Uit: Door alle maanden.

En daar waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hunne kudde.

En zie, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen en zij vreesden met grote vreeze.

En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.

vervolg van pag. 366

Heren handelingen met die tak van het huis Israëls. Nu zullen wij onze aandacht schenken aan het vergaderen van het huis Israëls in de laatste dagen.

Wij moeten denken aan de woorden van Amos, die wij zojuist hebben aangehaald, die zeggen dat de Here „het huis Israëls onder al de heidenen” zal schudden, hetgeen er dus op wijst, dat de vergadering van het Israël der laatste dagen moet plaatsvinden uit alle heidenen, waarheen zij werden verspreid, want de Here heeft gezegd, dat „niet één steentje zal ter aarde vallen.”

Israël zal in deze bedeling worden vergaderd

Het tiende geloofsartikel van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zegt:

„Wij geloven in de letterlijke vergadering van Israël en de herstelling der tien stammen, dat Zion op het westelijk vasteland zal worden gebouwd, dat Christus persoonlijk op aarde zal regeren, en dat de aarde zal worden vernieuwd en haar paradijselijke heerlijkheid zal ontvangen.”

Vóór het oprichten van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op 6 april 1830 hadden Joseph Smith en Oliver Cowdery van de vergadering van Israël gehoord, die in deze bedeling in Amerika zou plaatsvinden. Zij vernamen deze waarheid door middel van hun werk in het vertalen van het Boek van Mormon van de gouden platen.

Van de woorden van de Heiland aan de Nephieten gedurende Zijn bezoek aan hen in Amerika na Zijn opstanding halen wij het volgende aan:

„En voorwaar zeg Ik u: Ik geef u een teken, zodat gij de tijd moogt weten, wanneer deze dingen nabij zullen zijn — dat Ik Mijn volk, o huis Israëls, na hun lange verspreiding zal bijeenvergaderen, en wederom *Mijn Zion onder hen vestigen*;

En ziet, dit is wat Ik u tot teken zal geven — want voorwaar zeg Ik u, dat wanneer deze dingen, die Ik u verkondig, en die Ik u hierna van Mijzelf zal verkondigen, en die door de macht des Heiligen Geestes, Die u door de Vader zal worden gegeven, aan de niet-Joden zullen worden bekendgemaakt, zodat zij aangaande dit volk mogen weten, dat een overblijfsel van het huis van Jakob is, en aangaande dit, Mijn volk, dat door hen zal worden verspreid;

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, wanneer deze dingen hun vanwege de Vader zullen worden bekendgemaakt, en van de Vader zullen voortkomen, en van hen tot u;

Want het is wijsheid in de Vader, dat zij als een vrij volk door de macht van de Vader in dit land zouden worden gevestigd, zodat deze dingen van hen zouden kunnen voortkomen tot een overblijfsel van uw nageslacht, opdat het verbond van de Vader, dat Hij met Zijn volk heeft gesloten, in vervulling moge gaan, o huis Israëls;

Daarom, wanneer deze werken en de werken, die hierna onder u zullen worden gewrocht, van de niet-Joden tot uw nageslacht zullen komen, dat in ongeloof zal ronddolen wegen ongerechtigheid;

Want aldus betaamt het de Vader, dat het van de niet-Joden zou voortkomen, zodat Hij Zijn macht aan de niet-Joden zal kunnen tonen, en wel, opdat de niet-Joden onder Mijn volk mogen worden gerekend, o huis Israëls, indien zij hun hart niet zullen verstokken, zodat zij zich mogen bekeren en tot Mij komen en in Mijn naam worden gedoopt, en de ware beginselen van Mijn leer kennen; En wanneer deze dingen geschieden, dat uw nageslacht een kennis van deze dingen zal beginnen te verkrijgen, zal het hun een teken zijn, dat zij mogen weten, dat het werk van de Vader reeds is begonnen ter vervulling van het verbond, dat Hij met het volk heeft gemaakt, dat van het huis Israëls is.

Want te dien dage zal de Vader om Mijnentwil een werk wrochten, dat een groot en wonderbaar werk onder hen zal zijn; en er zullen onder hen zijn, die het niet zullen geloven, hoewel iemand het hun zal verkondigen.

En Mijn volk, dat een overblijfsel van het nageslacht van Jakob is, zal onder de niet-Joden, ja, in hun midden, als een leeuw onder de dieren van het woud zijn, als een jonge leeuw onder de schaapskudden, die, indien hij doortrekt, zowel vertreedt als verscheurt, en niemand kan redding brengen.

Maar indien zij zich zullen bekeren en naar Mijn woorden luisteren, en hun hart niet verstokken, *zal Ik Mijn kerk onder hen oprichten, en zij zullen in het verbond worden opgenomen, en onder dit, het overblijfsel van het nageslacht van Jakob worden gerekend, aan wie Ik dit land als hun erfenis heb gegeven;*

En zij zullen Mijn volk, het overblijfsel van het nageslacht van Jakob, bijstaan, en tevens zovelen van het huis Israëls, als zullen komen, zodat zij een stad zullen bouwen, die het Nieuw Jeruzalem zal worden genoemd.

En dan zullen zij Mijn volk bijstaan, zodat zij, die over de ganse oppervlakte van het land zijn verspreid, in het Nieuw Jeruzalem mogen worden bijeenvergaderd.

En dan zal de macht des hemels onder hen nederdalen; en ook Ik zal in het midden zijn.

En te dien dage zal het werk van de Vader beginnen, ja, wanneer dit evangelie onder het overblijfsel van dit volk zal worden gepredikt.

Voorwaar zeg Ik u, *te dien dage zal het werk van de Vader onder alle verstrooiden van Mijn volk aanvangen; ja, namelijk onder de stammen, die verloren zijn geweest, die de Vader uit Jeruzalem heeft weggevoerd.*

Ja, en dan zal de Vader het werk onder alle verstrooiden van Mijn volk aanvangen om de weg te bereiden, *waarlangs zij tot Mij mogen komen*, zodat zij de Vader in Mijn naam zullen kunnen aanroepen.

Ja, dan zal de Vader het werk onder alle natiën aanvangen om de weg te bereiden, waarlangs Zijn volk huiswaarts moge worden geleid naar het land hunner erfenis.

En zij zullen van alle natiën uitgaan; en zij zullen niet in haast uitgaan, noch vluchtende, want Ik zal aan het hoofd gaan, zegt de Vader, en Ik zal hun achterhoede zijn.” (III Nephi 21 : 1-7, 9, 12, 22-29.)

Wanneer wij het bovenstaande lezen, dienen wij voor ogen te houden, dat het Boek van Mormon in 1829 werd uitgegeven en aan de wereld voorgelegd, één jaar voordat de Kerk werd gesticht, toen Joseph Smith slechts vier en twintig jaar oud was. En toch omvatten deze woorden alle essentiële punten met betrekking tot het vergaderen van het Israëel der laatste dagen, namelijk:

1. Dat het Nieuw Jeruzalem in Amerika zou worden gevestigd.
2. Dat de Kerk van Jezus Christus in Amerika gesticht zou worden.
3. Dat de Kerk onder de niet-Joden gevestigd zou worden. (Wij hebben er reeds op gewezen hoe Israël onder de natiën der niet-Joden zou worden verspreid.)
4. Dat het oprichten van deze Kerk onder de niet-Joden in Amerika een teken zou zijn, dat de tijd aangebroken was, „dat Ik Mijn volk, o huis Israëls, na hun lange verspreiding zal bijeenvergaderen, en wederom Mijn Zion onder hen vestigen.”
5. Het geschieden van deze dingen zal voorafgaan aan de tweede komst van Christus: „En ook Ik zal in het midden zijn.”
6. Dat te dien dage de Here Zijn hand zou uitstrekken om Zijn volk uit alle natiën bijeen te vergaderen: „Ja, dan zal de Vader het werk onder alle natiën aanvangen om de weg te bereiden, waarlangs Zijn volk huiswaarts moge worden geleid, naar het land hunner erfenis.”
7. Deze woorden van de Heiland bevestigen de verklaringen van de profeten, waarnaar wij reeds verwezen hebben, namelijk dat Israël onder alle natiën zou worden verspreid.

De profeet Ether had een duidelijke voorstelling van het vergaderen van Israël in de laatste dagen en van het vestigen van een Nieuw Jeruzalem in Amerika, alsmede van het herbouwen van het oude Jeruzalem door de Joden:

„En nu ga ik, Moroni, mijn kroniek beëindigen van de ondergang van het volk, waarvan ik heb geschreven.

Want ziet, zij verwierpen alle woorden van Ether; want hij vertelde hun waarlijk van alle dingen sedert het begin van het mensdom, en dat, nadat de wateren van dit land waren weggevloeid, het een land werd, boven alle andere landen te verkiezen, een uitverkoren land des Heren; daarom wilde de Here, dat alle mensen, die er in wonen, Hem zouden dienen;

En dat het de plaats van het Nieuw Jeruzalem was, dat uit de hemel zou nederkomen, en het heiligdom des Heren.

Ziet, Ether zag de dagen van Christus, en hij sprak aangaande een Nieuw Jeruzalem in dit land.

En hij sprak eveneens aangaande het huis Israëls, en het Jeruzalem, van waar Lehi zou komen — nadat het zou zijn verwoest, zou het wederom worden opgebouwd, een heilige stad voor de Here; daarom kon het niet een nieuw Jeruzalem zijn, omdat he in dagen van ouds had bestaan; maar het zou wederom worden opgebouwd, en een heilige stad des Heren worden; en het zou worden gebouwd voor het huis Israëls.

En dat er voor het overblijfsel van het nageslacht van Jozef een Nieuw Jeruzalem in dit land zou worden gebouwd, voor welke dingen er een zinnebeeld is geweest .

Want, zoals Jozef zijn vader naar het land Egypte bracht, en deze daar stierf, zo heeft ook de Here een overblijfsel van het nageslacht van Jozef uit het land van Jeruzalem gebracht, zodat Hij barmhartig zou kunnen zijn jegens het nageslacht van Jozef, opdat zij niet zouden omkomen, evenals Hij barmhartig was jegens de Vader van Jozef, opdat hij niet zou omkomen.

Daarom zal het overblijfsel van het huis van Jozef in dit land worden gevestigd; en het zal een land hunner erfenis zijn; en zij zullen de Here een heilige stad bouwen, zoals het Jeruzalem van ouds; en zij zullen niet meer worden beschaamd, totdat het einde komt, wanneer de aarde zal vergaan.

En er zullen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn; en deze zullen gelijk de oude zijn, behalve, dat de oude zijn vergaan, en alle dingen nieuw zijn geworden.

En dan komt het Nieuw Jeruzalem; en gezegend zijn zij, die daarin wonen, want zij zijn het, wier klederen wit zijn door het bloed van het Lam; en zij zijn het, die onder het overblijfsel van het nageslacht van Jozef worden geteld, die van het huis Israëls waren.

En dan komt ook het oude Jeruzalem; en gezegend zijn de inwoners er van, want zij zijn gewassen in het bloed van het Lam; en zij zijn het, die werden verspreid, en uit de vier delen der aarde en uit de noordelijke landen werden bijeenvergaderd, en zij zijn deelgenoten van de vervulling van het verbond, dat God met hun vader Abraham heeft gemaakt.

En wanneer deze dingen komen, wordt de schrift vervuld, die zegt, dat er zijn, die de eersten waren en de laatsten zullen zijn; en dat er zijn, die de laatsten waren en de eersten zullen zijn.

En ik zou nog meer hebben geschreven, doch het is mij verboden; maar groot en wonderbaar waren de profetieën van Ether; doch men achtte hem als niets, en wierp hem uit; en overdag verborg hij zich in de holte van een rots, en des nachts ging hij uit, en sloeg de dingen gade, die over het volk zouden komen". (Ether 13 : 1-13).

De profeet Ether, die het bovenstaande schreef, was een nakomeling van Jared, in feite in het acht en twintigste geslacht:

„Welke Jared met zijn broeder en hun gezinnen, met enkele anderen en hun gezinnen van de grote toren kwamen ten tijde, dat de Here de spraak van het volk verwarde, en in Zijn gramschap zwoer, dat zij over de ganse aarde zouden worden verspreid; en volgens het woord des Heren werd het volk verspreid". (Ether 1 : 33.)

Er zijn vele andere waardevolle verwijzingen in het Boek van Mormon, maar tijd en ruimte schijnen het niet verstandig te maken deze hier te behandelen. Maar uit deze blijkt reeds duidelijk, dat Joseph Smith en Oliver Cowdery door middel van de vertaling van het Boek van Mormon een helder begrip hadden van het plan des Heren om het verspreide Israël in de laatste dagen bijeen te vergaderen van de vier einden der wereld, waarheen het verstrooid was, en uiteindelijk in Amerika een Nieuw Jeruzalem te vestigen.

In september 1830, slechts vijf maanden na het stichten van de Kerk,

en vijf en een half jaar alvorens Mozes de sleutelen voor het vergaderen van Israël bracht en aan Joseph Smith en Oliver Cowdery overhandigde, gaf de Here in een openbaring aan de profeet Joseph Smith een duidelijke uiteenzetting aangaande dit onderwerp:

„En gij zijt geroepen om de vergadering van Mijn uitverkorenen tot stand te brengen; want Mijn uitverkorenen horen Mijn stem, en verstoppen hun hart niet; Daarom is het gebod van de Vader uitgegaan, dat zij op één plaats in dit land moeten worden vergaderd om hun hart voor te bereiden en in alle dingen voorbereid te zijn op de dag, wanneer rampspoed en verwoesting over de goddelozen worden gezonden.” (L. & V. 29:7-8.)

Aldus werden de eerste ouderlingen der Kerk geroepen „om de vergadering van Mijn uitverkorenen tot stand te brengen,” zodat de Heiligen der Laatste Dagen vanaf het vroegste begin der Kerk aan het „vergaderen” zijn geweest. De eerste vergaderplaats was te Kirtland in de staat Ohio.

In een openbaring van de Here aan de profeet Joseph Smith van 16 december 1833 maakte de Here het duidelijk, dat Zijn volk moest worden bijeenvergaderd:

„Zie, het is Mijn wil, dat allen, die Mijn naam aanroepen, en Mij overeenkomstig Mijn eeuwig evangelie aanbidden, zich moeten vergaderen, en in heilige plaatsen staan;

En zich voorbereiden voor de openbaring, die moet komen, wanneer de sluier der bedekking van Mijn tempel in Mijn tabernakel, die de aarde verbergt, zal worden weggenomen, en alle vlees Mij te zamen zal zien.

Opdat het werk van de vergadering Mijner heiligen moge voortgaan, opdat Ik hen tot Mijn naam in heilige plaatsen moge opbouwen; want de oogsttijd is gekomen, en Mijn woord moet noodzakelijkerwijze worden vervuld.

Daarom moet Ik Mijn volk bijeenvergaderen, overeenkomstig de gelijkenis van de tarwe en het onkruid, opdat de tarwe in de schuren moge worden geborgen om het eeuwige leven te hebben, en met celestiale heerlijkheid te worden gekroond, wanneer Ik in het koninkrijk Mijns Vaders zal komen, om een ieder naar zijn werken te belonen.” (L. & V. 101:22-23, 64-65.)

De volgende aanhalingen uit openbaringen van de Here aan de profeet Joseph Smith worden slechts gegeven om de verklaringen te bevestigen, die wij reeds hebben afgelegd:

„Opdat Mijn verbondsvolk moge worden bijeenvergaderd ten dage, wanneer Ik tot Mijn tempel zal komen. En dit doe Ik voor het welzijn van Mijn volk.” (L. & V. 42:36.)

„En verder, de Here zal Zijn stem uit de hemel verheffen en zeggen: Luistert, o gij natiën der aarde, en hoort de woorden van die God, Die u heeft gemaakt.

O, gij natiën der aarde, hoe menigmaal heb Ik u willen bijeenvergaderen, zoals een hen haar kiekens onder haar vleugels bijeenvergaderd, maar gij hebt niet gewild!” (L. & V. 43:23-24.)

„En het zal geschieden, dat de rechtvaardigen uit alle natiën zullen worden vergaderd, en naar Zion zullen komen, en gezangen van eeuwige vreugde zingen.” (L. & V. 45:71.)

„En evenzo zal Ik Mijn uitverkorenen van de vier hoeken der aarde vergaderen, ja, allen, die in Mij zullen geloven en naar Mijn stem luisteren.” (L. & V. 33 : 6.)

„En Israël zal in de door Mij bestemde tijd worden verlost; en zij zullen door de sleutelen, die Ik heb gegeven, worden geleid, en in het geheel niet meer worden beschaamd.” (L. & V. 35 : 25.)

„En wederom zeg Ik u: Ik geef u een gebod, dat iedere man, zowel ouderling, priester, leraar als lid uit alle macht met het werk zijner handen moet bijdragen om de dingen, die Ik heb geboden, voor te bereiden en te volbrengen.

En laat uw prediking de stem tot waarschuwing zijn, een ieder tot zijn naaste, in zachtheid en nederigheid.

En gaat uit van onder de goddelozen. Redt u. Weest rein, gij, die de vaten des Heren draagt.....” (L. & V. 38 : 40-42.)

„Bereidt u, bereidt u daarom, o, Mijn volk; heiligt u; vergadert u te zamen, o, gij volk Mijner kerk, in het land Zion, gij allen, die niet zijt geboden te blijven. Gaat uit van Babylon. Weest rein, gij, die de vaten des Heren draagt.

Roept uw plechtige bijeenkomsten te zamen en spreekt dikwijls tot elkander. En laat een ieder de naam des Heren aanroepen.

Ja, voorwaar zeg Ik u wederom, da de tijd is gekomen, wanneer de stem des Heren tot u roept: Gaat uit van Babylon; vergadert u uit het midden der natiën, van de vier windstreken, van het ene einde des hemels tot het andere. Zendt de ouderlingen Mijner kerk uit naar de natiën, die verre zijn, en naar de eilanden der zee; zendt hen uit naar vreemde landen; roept tot alle natiën, eerst tot de niet-Joden, en dan tot de Joden.

En ziet, dit moet hun geroep en de stem des Heren tot alle mensen zijn: Gaat heen naar het land Zion, opdat de grenzen van Mijn volk mogen worden uitgebreid en haar ringen versterkt, en opdat Zion zich naar de omliggende landstreken moge uitbreiden.” (L. & V. 133 : 4-9.)

Deze laatste openbaring werd op 3 november 1831 gegeven, slechts een jaar en zeven maanden nadat de Kerk gesticht was. In verband met het opnieuw vestigen van Zijn Kerk op aarde in deze laatste dagen is het buiten twijfel, dat de Here definitief in gedachten had om Zijn volk te vergaderen uit de natiën en bijeen te brengen in één plaats, zoals de bovenstaande aanhalingen zo duidelijk aangeven.

(Wordt vervolgd)

VERTALING van de

rede van Apostel M. G. Romney

door G. J. Vinju.

Naar aanleiding van de belangstelling die in de wereld heerst bij het publiek in — en de verwarring ontstaan door zekere zogenaamde bovennatuurlijke manifestaties zoals genezingen, genezingen op afstand, hypnotische voorstellingen en de leer van de reïncarnatie, hield Apostel Marion G. Romney, Ouderling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op de conferentie van zaterdag 7 april 1956, in de Tabernakel te Salt Lake City in Utah U.S.A. een rede, waaruit het volgende vrij vertaald werd door Br. V.:

1. Gaven des Geestes kenmerkend voor de Kerk van Christus;

7e Geloofsartikel: Wij geloven in de gaven van talen, profetie, openbaring, visioenen, gezondmaking, uitlegging van talen enz.

De bovengenoemde gaven van het 7e geloofsartikel zijn gaven van de Heilige Geest. Het genot daarvan is altijd een duidelijk kenmerk van de Kerk van Jezus Christus geweest. Zonder de gave van openbaring welke een van de gaven van de Heilige Geest is, kan er geen Kerk van Jezus Christus bestaan. Dit blijkt uit het voor de hand liggende feit, dat, wil Zijn Kerk bestaan, er een groep personen moet zijn waarvan ieder voor zich een getuigenis moet hebben dat Jezus de Christus is. Volgens Paulus worden zulke getuigenissen alleen door de Heilige Geest geopenbaard, want hij zegt:..... „niemand kan zeggen dat Jezus de Christus is dan ook door de Heilige Geest". 1 Cor. 12 : 3. In het 46e hoofdstuk van L. en V. telt de Here speciaal deze kennis onder de gaven van de Heilige Geest en wel als volgt: „Sommigen wordt het door de Heilige Geest gegeven om te weten, dat Jezus Christus de Zoon van God is"..... (L. en V. 46 : 13). Iedereen die een getuigenis van Jezus heeft, heeft het door openbaring ontvangen van de Heilige Geest. De Heilige Geest is een openbaarder en ieder die de Heilige Geest ontvangt, ontvangt openbaring. Waar- of wanneer ook openbaring werkzaam is, manifesteren zich ook andere gaven van de Heilige Geest. Dit is zo in alle bedelingen geweest. Het begon bij vader Adam die nadat hij had gehoorzaamd, zich had bekeerd en God had aangeroepen in de Naam van de Zoon..... werd hij door de Geest des Heren weggevoerd, in het water gedragen, onder water gelegd en uit het water voortgebracht. Aldus werd hij gedoopt en de Geest Gods daalde op hem neder en aldus werd hij uit de Geest

geboren..... (Mozes 6 : 64-65)..... En te dien dage viel de Geest Gods op Adam en hij was vervuld en begon te profeteren. (Mozes 5 : 9-10).

De profeten van Adam tot Maleàchi, zij allen ontvingen gaven van de Geest. Aan Abraham werd in een visioen de geesten der mensen getoond toen ze in de geestenwereld waren vóórdat de aarde was en..... „de morgensterren tezamen vrolijk zongen en alle kinderen Gods juichten”. (Job 38 : 7).

In de dagen van Mozes, werd de staf van Aäron een slang, de wateren van Egypte werden veranderd in bloed, voor de Israëlieten werd voor een droge doorgang gezorgd door de Rode Zee en in de woestijn kwam er water uit een vaste rots om hun dorst te lessen. In de dagen van de profeten werd de zoon van de weduwe uit de dood opgewekt en kwam er vuur van den hemel en verteerde Elia's offer tijdens zijn twist met de Baäl priesters. Naáman genas direct van zijn lepra toen hij de instructies van Elisa opvolgde. Jezus oefende macht uit over alle dingen. Hij heelde de zieken, genas de lammen, gaf de blinden het gezicht, wierp duivelen uit en wekte doden op. Hij veranderde water in wijn, vloekte de vruchtloze vijgeboom, stilde de storm en wandelde op de zee. Hij voedde op wonderlijke wijze de vier- en de vijfduizend mensen en verschaftte het geld voor de cijspenning.

Van de gaven des Geestes, die zich in de Kerk manifesteerden in de Apostolische periode noemt Paulus ons: wijsheid, kennis, geloof, gezondmakingen, wonderen, profetie, onderscheiden van geesten, het spreken in verschillende talen en de uitlegging daarvan. Het Nieuwe Testament meldt zeer vele malen het voorkomen van deze gaven. Onder de Jaredieten en onder de Nephieten kwamen deze gaven eveneens voor. Mormon getuigt, dat zij niet zouden ophouden tenzij door ongeloof. Ook zegt hij in Moroni 7 : 36: „Of hebben engelen opgehouden aan de mensenkinderen te verschijnen? Of heeft Hij hun de macht des Heiligen Geestes onthouden? Of zal Hij dit doen, zolang de tijd zal duren of de aarde zal bestaan of zolang er één mens op aarde zal zijn om te worden gered?” Ongelukkig echter hielden de gaven op door het ongeloof, in oude en nieuwe wereld beide. Gedurende 1500 jaren, voor zover ons bekend is, was er geen sterveling die ze genoot. Toen kwam eindelijk de heerlijke gebeurtenis in 1820, toen door de verschijning van de Vader en de Zoon, deze verschikkelijke duisternis gedwongen werd te wijken en de terugkeer van deze gaven des Geestes werd verkondigd. De profeet Joseph vertaalde het Boek van Mormon door de gave van de Heilige Geest. De richtlijnen om de Kerk te organiseren verkreeg hij op de zelfde wijze. Binnen een jaar na de organisatie van de Kerk gaf de Here een openbaring waarin alle gaven werden genoemd die de herstelde Kerk zou genieten. De Here noemde ze alle die door Paulus werden opgesomd

en waaraan dit werd toegevoegd: „Sommigen wordt het gegeven door de Heilige Geest om te weten dat Jezus Christus de Zoon van God is en dat Hij voor de zonden der wereld werd gekruisigd. Anderen wordt het gegeven hun woorden te geloven, opdat zij eveneens het eeuwige leven mogen hebben, indien zij getrouw blijven. En verder wordt het sommigen gegeven de verscheidenheid der bediening te weten. En verder aan sommigen de verscheidenheid der werkingen te kennen of zij uit God zijn”. (L. en V. 46; 13-16).

In 1839 zei de profeet Joseph tot de toenmalige president van de V.S. Van Buren, dat het bezit van de gave des Heiligen Geestes het opmerkelijk onderscheid was tussen de herstellende Kerk en de andere religies.

Ik weet dat de gaven van de Heilige Geest heden in de Kerk zijn. Iedere gelovige Heilige der Laatste Dagen weet dat zij er zijn. Toen Zr. Romney en ik gisteren dit gebouw verlieten na het sluiten van een conferentie, wachtte een gelovige zuster ons op bij de deur. Zij vertelde ons van een bediening (zalving) welke zij 3 jaar geleden op een stake-conferentie ontving, in Californië. Zij (lijdende aan kanker) en haar gezin, allen vastend, verlangden een zegen voor haar. Gisteren meldde zij dat ze gezond was. Geen spoor van haar vroegere kwaal is overgebleven. Nu is zij stake-zendinge. Ja, alle gaven des Geestes zijn heden in de Kerk.

2. Niet alle bovennatuurlijke verschijnselen zijn gaven des Geestes.

Door de vermelding in de openbaring over geestelijke gaven: „het is aan sommigen gegeven de verscheidenheid der werkingen te kennen, of zij uit God zijn..... en aan anderen het onderscheiden der geesten” blijkt, dat er sommige, klaarblijkelijk bovennatuurlijke, manifestaties zijn, welke **niet** door de kracht van de Heilige Geest tot stand komen. De waarheid is, dat er vele zijn waarbij dit niet het geval is. De wereld van vandaag is vol namaaksels en imitaties. Het is altijd zo geweest. Vroeger, in de dagen van Mozes, toen de staf van Aäron een slang werd, wierpen de wijze mannen van Farao, de tovenaars, allen hun staf en het werden slangen. (Ex. 7 : 11-12). Jesaja waarschuwt tegen het vragen „aan waarzeggers en duivelskunstenaars, die daar piepen en binnensmonds mompelen”..... (Jes. 8 : 19). Jezus zeide in zijn grote bergrede eenvoudig dat: „Niet een iegelijk, die tot Mij zegt Here, Here zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen”..... „Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen:” „Here, Here hebben wij niet in Uwen naam geprofeteerd en in Uwen naam duivelen uitgeworpen, en in Uwen naam vele krachten gedaan?,, En dan zal Ik hun zeggen: „Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt”. (Matt. 7 : 21-23).

Voor het einde van 1830, hetzelfde jaar waarin de herstellende Kerk werd georganiseerd, werden enkele van de leidinggevende broeders

bedrogen met betrekking tot de oorsprong van zekere geestelijke manifestaties: „Tot onze grote droefheid”..... schreef de profeet Joseph „had Satan liggen wachten om te bedriegen en gezocht wie hij kon verslinden”. „Broeder Hiram Page had een zekere steen in zijn bezit, door welke hij zekere „openbaringen” had verkregen betreffende de opbouw van Zion, de orde van de Kerk enz. welke allen geheel verschilden met de orde van Gods Huis zoals het Nieuwe Testament ons leert en zoals ook onze openbaringen leren”. (Kerkgeschiedenis deel 1 bladzijde 109-110). In een openbaring gegeven in antwoord op het gebed van Joseph Smith betreffende deze zaak, sprak de Here tot Oliver Cowdery: „En verder moet gij uw broeder Hiram Page onder vier ogen zeggen, dat hetgeen hij door middel van die steen heeft geschreven niet van Mij is, maar dat Satan hem misleidt”. (L. en V. 28 : 11). De Heiligen werden door de Here gewaarschuwd om oprecht voor Hem te wandelen”, doende alle dingen met gebed en dankzegging, opdat gij niet zult worden misleid door boze geesten of leerstellingen van duivelen of door de geboden van mensen.....” (L. en V. 46 : 7). Deze aanhalingen versterken niet alleen de veronderstelling dat er namaaksels zijn van de gaven van de Geest, maar zij geven ook aanwijzing omtrent de oorsprong ervan. Van ons wordt echter niet geëist om alleen op hun gevolgtrekking te vertrouwen, al zijn ze nog zo duidelijk, want de Here zegt nadrukkelijk dat sommige van die namaaksels..... van mensen zijn, en anderen van duivels. Sommige van die imitaties zijn grof en gemakkelijk te ontdekken, anderen echter bootsen goed de ware uitingen van den Geest na. Hierdoor worden de mensen in de war gebracht en bedrogen. Zonder sleutel kan geen mens het echte van de imitatie onderscheiden. De Egyptenaren konden niet zeggen wat het verschil was tussen de macht waardoor Mozes en Aäron werkten en die door welke de tovenaars werkten. Op de Pinksterdag beseften de ongelovigen niet, dat de Apostelen vreemde talen spraken door de kracht van de Heilige Geest, integendeel: zij concludeerden dat „zij vol zoeten wijns waren”. De Verlosser zei: „Want in die dagen zullen er ook valse christussen en valse profeten opstaan en zullen grote tekenen en wonderen doen, also dat zij, indien het mogelijk ware ook de uitverkorenen zelf zouden verleiden, die volgens het verbond de uitverkorenen zijn”. Nu zijn zij” die zijn uitverkoren volgens het verbond” de leden der Kerk, dus is het zaak om op onze hoede te zijn.

(Wordt vervolgd)

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

van Tongeren, Frans; 25 oktober 1957 te Amsterdam.
Luit, Wilhelmina; 2 november 1957 te Aalst.
van Wort, Vera; 3 november 1957 te Haarlem.
van Wort, Andreas; 3 november 1957 te Haarlem.
Kulk, Petrus Dirk Cornelis; 3 november 1957 te Haarlem.
van der Bij, Folkert; 3 november 1957 te Gouda.
Zuurdeeg, Winifred; 3 november 1957 te Rotterdam Noord.
Zuurdeeg, Peter André; 3 november 1957 te Rotterdam Noord.

GEDOOPT:

Hermann, Sonja; 1 november 1957 te Gouda.
van Hensen, Uningen Marinus; 1 november 1957 te Gouda.
Sanders, Joop; 1 november 1957 te Rotterdam Zuid.
Woesthoff, Sonja; 1 november 1957 te Rotterdam Noord.
Flux, Franciscus Cornelia; 1 november 1957 te Gouda.
Nanlohy, Peters Lodewijk; 1 november 1957 te Dordrecht.
Nanlohy, Magriet, Hanna; 1 november 1957 te Dordrecht.
Navasard, Gustaaf Karel; 14 november 1957 te Vlaardingen.

GEORDEND:

Brouwers, Johannes Marinus; 13 oktober 1957 te Den Haag als Ouderling.
Jansen, Henri Gustaaf; 13 oktober 1957 te Den Haag als Ouderling.
Meyer, Hendrikus Hermanus; 27 oktober 1957 te Amsterdam als Diaken.
de Kleine, Hermanus Johannes, Jr.; 27 oktober 1957 te Amsterdam als Diaken.
van Tongeren, Hendrik Jan; 27 oktober 1957 te Amsterdam als Diaken.
Vries, Cornelius Dirk; 27 oktober 1957 te Amsterdam als Diaken.
van Dam, Adrianus, Jr.; 3 november 1957 te Rotterdam Noord als Priester.
Wiessenhaan, Robert; 3 november 1957 te Rotterdam Noord als Leraar.
Stoové, Gerard Gaillard; 3 november 1957 te Rotterdam Noord als Priester.
Adeboi, Frans Leendert; 10 november 1957 te Amsterdam als Diaken.
Tichelaar, Tjerk; 10 november 1957 te Leeuwarden als Diaken.
Heijdemann, Stijnes Fredrik Berend; 17 november 1957 te Amsterdam als Ouderling.
Tielman, Johan Henricus; 17 november 1957 te Amsterdam als Ouderling.

OVERLEDEN:

Tameris, Maria Pleit; 11 oktober 1957 te Rotterdam Zuid.

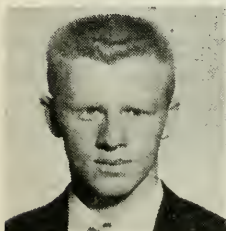
OVERGEPLAATST:

Evans, Louis L.; van Rotterdam Noord naar Amsterdam.
Linning, Johannes; van Delft naar Amsterdam.
de Mik, Gary H.; van Zendingsschool naar Haarlem.
Vriens, William C.; van Haarlem naar Rotterdam Noord als D.P.
Van Boerum, J. Howard; van Zendingsschool naar Rotterdam Noord.
Walters, Richard R.; van Eindhoven naar Rotterdam Noord.
Andrus, Charles R.; van Zendingsschool naar Rotterdam Noord.
Van Gelderen, Ronald E.; aangesteld als G.P. naar Rotterdam Noord.
Brinkerhoff, Ellis A.; van Hilversum naar Rotterdam Noord.
Gardenier, Abram; van Arnhem naar Den Haag.
Ostler, Thomas M.; van Zendingsschool naar Delft.

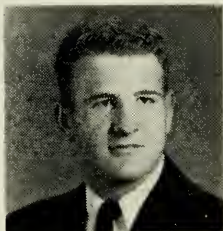
Brague, Carl L.; van Amsterdam naar Utrecht.
Ashton, David C.; van Rotterdam Noord naar Hilversum als G.P.
Westra, Joseph L.; van Zendingsschool naar Arnhem.
De Hart, Buy K.; van Utrecht naar Eindhoven.
Vaterlaus, Rodney F.; van Rotterdam Noord naar Eindhoven als G.P. en supervising Elder.
Sieverts, Reed D.; van Amersfoort naar Arnhem als G.P.
Butler, Kenneth L.; van Arnhem naar Rotterdam Zuid.
Timmerman, William H.; van Amersfoort naar Rotterdam Zuid.
O'Neil, Lawrence M.; van Mechelen, België naar Dordrecht als G.P.
De Young, Donald R.; van Rotterdam Zuid naar Gouda als G.P.
Ferwerda, Gene A.; van Rotterdam Zuid naar Mechelen, België.
Jonkkes, Arie D.; van Rotterdam Noord naar Zeist.
Jonkkes, Têrèse A.; van Rotterdam Noord naar Zeist.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

Andrus, Charles R.; van Ucon, Idaho naar Zendingsschool.
De Leeuw, James Gary; van Provo, Utah naar Zendingsschool.
Schouten, Robert D.; van Springville, Utah naar Zendingsschool.
Waltman, Ralph W.; van Fortuna, Californië naar Zendingsschool.
Van Dam, Richard P.; van Salt Lake City, Utah naar Zendingsschool.
Van Mondfrans, Adrian P.; van Salt Lake City, Utah naar Zendingsschool.

Charles R. Andrus

James Gary De Leeuw

Robert D. Schouten

Ralph W. Waltman

Richard P. Van Dam

Adrian P. Van Mondfrans

VERTROKKEN:

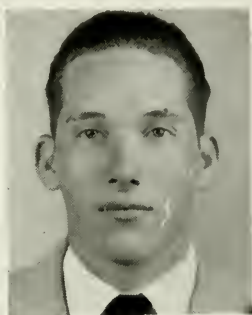
Ferrin, Calvin D.; aangekomen 12 mei 1955. Vertrokken 17 november 1957.

Werkzaam geweest: Amsterdam, Hilversum, Den Helder en Eindhoven als D.P.

Krommenhoek, Hans Herman; aangekomen 27 april 1956. Vertrokken 9 november 1957. Werkzaam geweest: Mechelen, België, Groningen en Den Haag.

Hans H. Krommenhoek

Calvin D. Ferrin

EEN TEMPELHUWELIJK

De 19e oktober 1957 was een zeer gewichtige dag voor Marianne Wilbrink en Fritz Sluyter. Toen namelijk werden zij in de Tempel te Zollikofen, Zwitserland, nadat zij te Rotterdam voor dit leven in het huwelijk waren verbonden, voor het toekomstige, eeuwige leven aan elkander verzegeld.

Bijgaande foto toont het jonge paar, staande voor de hoofdingang van de Tempel. Broeder Sluyter is zijn jonge vrouw naar de Verenigde Staten voorgegaan, alwaar hij ijverig doende is voor zich en zijn levensgezellen een bestaan te verwerven.

Wij wensen het jonge paar een spoedige hereniging en Gods zegen op hun verdere levensweg toe.

EENS KOMT DE TIJD

*Eens komt de tijd, dat weer de liefde bloost
aan donkere kim, en wekken zal de landen
tot nieuw, vroom leven. . . . na het leed,
na de verschrikkingen van drang en driften,
zal liefde weer het kaf van 't koren schiften,
en mensen sieren met een nieuw, blank kleed.*

*Dan zal een staat van vreugde op aarde komen,
want goede mensen, edel en oprecht,
zullen regeren, en het lang geknecht,
zachtmoedig volk zal dan zijn opgenomen,
in rust van vrede en vrijheid, èèn geheel
van samenleven — eendracht, welvaart, orde
zullen dan voeden elk klein onderdeel;
En mensen zullen broeders, vrienden worden
daar God hen bindt, die in hen is als wil,
als drang, als daad om goed en rein te wezen
en, van de laffe trots voor goed genezen,
te leven met elkander vroom en stil:*

*Een wakker volk, in eenheid stoer en sterk,
het leven minnend en Gods ryzend licht
dat dag na dag hen oproept tot de plicht
om te volvoeren blij-gezind hun werk,
rustig, oprecht, de hoofden fier gericht
om de verkregen zéékre levensvreugden,
gaand door het land dat rijp voor allen ligt —
na vloek en val en doem, die lang nog heugden.*

(DE PSALMEN voor deze Tijd,
bewerkt door Andreas Glotzbach. Psalm 69)